

POLITIET

Politidirektoratet

Postboks 8051 Dep.
0031 OSLO

Deres referanse
2009/01836-2 008

Vår referanse
2009/00420-7 008

Dato
23.09.2009

Høring - forslag til fremtidig organisering av nødmeldetjenesten

Rapporten gir etter vår oppfatning en god begrunnelse så vel for at de tre nødetatene bør gå over til ett og samme nødnummer (112), at termineringen av nødanrop bør skje til samme sentral, og at antallet sentraler bør reduseres vesentlig i forhold til dagens 69.

Vi slutter oss til forslaget om at man blant de alternative modellene som er beskrevet i rapporten, velger *modell C*. Denne modellen innebærer at 112-sentralene mottar alle nødanrop, og for helse og branns vedkommende også foretar utalarming og koordinering av ressursene. For disse etaters vedkommende utgjør nødanropene en vesentlig del av oppdragsmengden. Det er også grunn til å bemerke at oppdragene ofte er tidskritiske, men samtidig av relativt ensartet karakter.

Vi konstaterer at utvalget foreslår at antallet nødsentraler bør ta utgangspunkt i det geografiske ansvarsområde til helseforetakene, hvilket vil medføre at man på landsbasis vil kunne få sju-åtte sentraler. Med hensyn til spørsmålet om hvor mange sentraler det bør være, er det etter vår oppfatning riktig (som utvalget har gjort) å ta som utgangspunkt at ordningen geografisk bør være mest mulig sammenfallende med "arronderingen" til en av de tre nødetatene.

Med dette utgangspunkt foreligger det i realiteten neppe noe alternativ til det som er foreslått av utvalget. For så vidt gjelder organiseringen av beredskapen i forhold til brann, som er et kommunalt ansvar, er denne i dag fragmentert og lite helhetlig. I denne forbindelse bemerkes at dersom arbeidsgruppens forslag blir vedtatt vil det formentlig bidra til å påskynde utviklingen/videreutviklingen av interkommunale samarbeidsordninger.

I forhold til politiets oppgaver er det foreslått at 112-sentralen skal ha en begrenset funksjon, nemlig å "sile" anropene som blir gjort på nødnummeret. Som beskrevet i rapporten utgjør nødanropene en beskjeden del av den totale oppdragsmengde ved politidistriktenes operasjonssentraler. Samtidig er en uforholdsmessig stor andel av disse ikke relevant som nødanrop.

Hedmark politidistrikt

For så vidt gjelder spørsmålet om grensesnittet mellom 112-sentralen og politiet bør 112-sentralen nøye seg med å "fase ut" anrop som *åpenbart* ikke hører hjemme hos politiet som mulige hasteoppdrag. Dersom det er en *reell mulighet* for at anropet kan representere en hastesituasjon bør det umiddelbart viderekoples til politiets operasjonssentral til videre behandling ut fra worst-case prinsippet.

Etter vår oppfatning har utvalget gitt en god begrunnelse for hvorfor 112-sentralen bør ha en slik begrenset funksjon på politiets ansvarsområde. For ordens skyld bemerkes at vi, uansett fremtidige utredninger og avklaringer, vanskelig kan se at det vil kunne bli aktuelt for en felles nødsentral å overta koordineringen og styringen av ressurser i forbindelse med hendelser hvor politiets i dag har ansvaret. Dette vil derfor også i fremtiden måtte være et spørsmål om hvor mange politidistrikter det bør være.

Hva angår detaljspørsmål i tilknytning til ansvars- og funksjonsfordelingen mellom 112-sentralene og politiets operasjonssentraler i en eventuell ny ordning, er det etter vår oppfatning for tidlig å ha noen mening om hvilke spørsmål som i praksis vil oppstå. I prinsippet bør ansvarsfordelingen mellom politiet og de to andre nødetatene *ikke endres*. Etableringen av et fåtall felles nødsentraler vil imidlertid helt sikkert åpne for en dynamisk utvikling som klarere vil vise hvor det kan være behov for justeringer.

Med hilsen

Tormod Bakke
politimester